

SŁOWO METROPOLITY PRZEMYSKIEGO PO BEATYFIKACJI RODZINY ULMÓW

*Cośmy słyszeli i cośmy poznali, i co nam opowiedzieli nasi ojcowie,
tego nie ukryjemy przed ich synami.
Opowiemy przyszłemu potomstwu chwałę Pana i Jego potęgę, i cuda, których dokonał.
Albowiem nadał On w Jakubie przykazania i ustanowił Prawo w Izraelu,
aby to, co zlecił naszym ojcom, podawali swym synom,
aby to poznało przyszłe pokolenie, synowie, co się narodzą,
że mają pokładać nadzieję w Bogu i nie zapominać dzieł Boga,
lecz strzec Jego poleceń. (Ps 78, 3-7)*

Drodzy Diecezjanie!

Wielkich dzieł Boga nie zapominajmy!

Zachowujemy w pamięci podniosłą chwilę beatyfikacji Józefa i Wiktorii Ulmów wraz z ich siedmiorgiem Dzieci. Cieszymy się z obecności na placu beatyfikacyjnym około 37 tysięcy wiernych, tysiąca księży, osób wielu narodowości i religii.

Zarówno wydarzenia bezpośrednio poprzedzające uroczystość beatyfikacyjną, takie jak Podkarpackie Święto Młodych i koncert noszący tytuł: „Nie ma większej miłości”, jak i sama beatyfikacja wymagały ogromu starań organizacyjnych i logistycznych. Jednakże głównym celem i zamierzeniem kościelnych działań była troska o dobro duchowe wiernych uczestniczących w tych wydarzeniach. Nie sposób zliczyć osoby, które na różnym etapie przygotowań i w różnym zakresie działań, były zaangażowane w to wielkie wydarzenie wiary. Padało już wiele słów wdzięczności wobec wszystkich komitetów organizacyjnych oraz instytucji różnego szczebla państwowego, wojewódzkiego, powiatowego i gminnego. Chcę po raz kolejny dostrzec i docenić pomoc służb mundurowych i medycznych, wolontariuszy Caritas i innych zrzeszeń katolickich. Dziękuję środkom społecznego przekazu.

Pragnę jeszcze raz zwrócić się ze słowami podziękowania do wszystkich wiernych Archidiecezji Przemyskiej oraz diecezji sąsiednich: rzeszowskiej, zamojsko-lubaczowskiej i sandomierskiej. Dziękuję kapłanom i osobom życia konsekrowanego za zorganizowanie grup pielgrzymkowych, które autokarami, samochodami i pieszo docierały na uroczystość beatyfikacyjną. Dziękuję Duszpasterstwu Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej za zorganizowanie Podkarpackiego Święta Młodych. To bardzo budujące, że kapłani towarzyszyli wiernym w pielgrzymowaniu oraz po bratersku wspomagali się w posłudze sakramentalnej tak, aby pozostający w domu parafianie mogli uczestniczyć w niedzielnej Mszy świętej.

Codziennie docierają do nas słowa uznania i wdzięczności za uroczystość beatyfikacyjną, zarówno z Polski, jak i z zagranicy. Należą się one nie tylko organizatorom, komitetom i pracownikom diecezjalnego Biura Beatyfikacyjnego, ale także Wam, drodzy Diecezjanie i Wierni z sąsiednich diecezji.

Szczególne słowa uznania i wdzięczności kieruję pod adresem parafian z Markowej, z księdzem proboszczem Romanem Chowańcem na czele. Równie szczere podziękowania należą się parafianom i duszpasterzom z sąsiednich parafii, zlokalizowanych w pobliżu Markowej. Wasza życzliwość, gościnność, wyrozumiałość i entuzjazm wiary stały się prawdziwym świadectwem chrześcijańskiego braterstwa.

Beatyfikacja rodziny Ulmów wraz z ich siedmiorgiem Dzieci liturgicznie odbyła się i zakończyła w niedzielę, 10 września br. Teraz jednak rysuje się przed nami wielkie zadanie związane z krzewieniem kultu nowych Błogosławionych, a także apostołskie zobowiązanie do życia według ewangelicznych zasad, stanowiących fundament więzi rodzinnych i społecznych, dających nadzieję na „świętość w codzienności”. Wyniesienie po raz pierwszy do chwały ołtarzy całej rodziny jest wyraźnym znakiem czasu i wezwaniem do refleksji nad kondycją rodzin w naszych parafiach i diecezjach, w naszej Ojczyźnie.

Wsluchując się w treść dzisiejszych czytań mszalnych, nie sposób nie dostrzec, jak Boże słowo kształtuje postawę przebaczenia, otwartości i wyobraźni miłosierdzia. To samo Boże natchnienie stało się lekcją życia i postawą heroicznego błogosławionej Rodziny Ulmów. Mędrzec Syrach poucza nas: *Złość i gniew są obrzydliwościami, których trzyma się grzesznik. Pamiętaj o rzeczach ostatecznych i przestań nienawidzić – o rozkładzie ciała, o śmierci, i trzymaj się przykazań! Pamiętaj o przykazaniach i nie miej w nienawiści bliźniego – o przymierzu Najwyższego, i daruj obrazę!* (por. Syr 27,30 – 28,7). Miłość bliźniego, urzeczywistniona w pomocy rodzinom żydowskim, wierność dekalogowi oraz umiejętność wybaczenia charakteryzowały całe życie Józefa i Wiktorii oraz ich Dzieci. Doskonale rozumieli, że – jak usłyszeliśmy od św. Pawła – *Nikt z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc, i w śmierci należymy do Pana* (Rz 14, 7). Duchowa więź z Bogiem i umiejętność budowania wspólnoty rodzinnej wyniosła Ulmów do chwały ołtarzy. Świętość w codzienności osiąga się dzięki Bożej łasce, osobistej wierze i wspólnej, rodzinnej odpowiedzialności za siebie nawzajem.

Teraz czas na nas, nasze rodziny, naszą świętość! Zacznijmy od wspólnej modlitwy rodzinnej, nie wstydzmy się jej zaproponować pozostałym członkom rodziny. Podobnie jak Błogosławieni, rozpoznawajmy swoje pasje, zechcemy się nimi dzielić i wspólnie je przeżywać. Angażujmy się w inicjatywy parafialne i zrzeszenia katolickie. Podejmujmy aktywność na rzecz społeczności lokalnej. Stawajmy się ambasadorami i orędownikami życia – każdego życia, które zawsze jest darem. Kierujmy się wyobraźnią miłosierdzia i dostrzegajmy bliźniego w potrzebie. Wreszcie, postarajmy się o zgodę tam, gdzie panują uprzedzenia i waśnie, a zwłaszcza długotrwałe konflikty.

Święty Józef Sebastian Pelczar pisał sto lat temu w jednym z listów pasterskich: *Pragnieniem Najświętszego Serca Jezusowego jest, iżby publiczną cześć odbierało i królowało w każdej rodzinie, w każdym domu. Rodzina jest niejako żywą świątynią, jest pierwszą szkołą życia.*

Okazją i pomocą dla umocnienia naszej wiary niech będzie peregrynacja obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa, rozpoczynająca się w Archidiecezji Przemyskiej 18 września 2023 r. Obraz, który będzie peregrynował po naszych parafiach, został pobłogosławiony przez Papieża Franciszka, podczas śródowej audiencji 13 września br. Ojciec święty zwrócił się wówczas do całego Kościoła słowami: *Niech ta Rodzina Błogosławionych będzie dla was i dla polskich rodzin wzorem pobożności do Najświętszego Serca Pana Jezusa, którego obraz, jaki dzisiaj pobłogosławię, będziecie czcili w czasie peregrynacji w waszej archidiecezji. Wszystkim wam błogosławię! W drodze powrotnej, kapłani przewożący wizerunek Serca Jezusowego, modlili się również o owoce peregrynacji w Paray-le-Monial we Francji, a więc w miejscowości, gdzie św. Małgorzata Maria Alacoque miała objawienia Najświętszego Serca Pana Jezusa.*

Włączmy się aktywnie w przygotowanie tego wydarzenia, zarówno w wymiarze parafialnym, jak i w peregrynację, która będzie miała miejsce w naszych domach. Będzie to okazja do wspólnej modlitwy, rozmowy o wierze, czas sprzyjający przebaczeniu i zgodzie. Nie traktujmy tej peregrynacji jedynie zewnętrznie jako kolejną akcję duszpasterską, ale pokornie prosimy o łaskę wiary i apostołską gorliwość. Usłyszmy Jezusowe zaproszenie: *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię* (Mt 11, 28).

Dziękując raz jeszcze za Waszą wiarę, wszelką pomoc w zorganizowaniu i przeżyciu uroczystości beatyfikacyjnych oraz za okazaną życzliwość przybywającym gościom, polecam Was Boskiemu Sercu, modląc się słowami prefacji mszalnej: *Aby wszyscy ludzie, pociągnięci do otwartego Serca Zbawiciela, z radością czerpali ze źródeł zbawienia.*

✠ Adam Szal
Arcybiskup Metropolita Przemyski